

פיצויים בגין הטרדה מינית - היבטי מס

מאת

ירון אלי, עו"ד (יועץ מס) ; צחי שטיין, משפטן

א. מבוא

"הטרדה מינית" מוגדרת בסעיף 3 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק"), בין היתר, כמעשים שיש בהם אופי מיני המתייחסים לאדם ביחס למינו או למיניו. "הטרדה מינית" מוגדרת בצורה עמומה וסבוכה המשאירה מירווח גדול לפרשנות. השופט זמיר, בפסק-דין **זוהר בן אשר**², עמד על עמימותה של ההגדרה ועל האבסטרקטיות שבה, תוך ניסיון לתחום את גבולותיה. להלן קטע מדבריו:

"הטרדה מינית היא תופעה חברתית מורכבת. יש לה ביטויים רבים מספור. היא עשויה להתבטא, בקצה אחד של התופעה, בדיבורים בלבד. לעתים הדיבורים נושאים אופי של חיזור מצד אדם אחד אחרי אדם אחר, כשהם משולבים במחמאות, ואפשר שהמחזר אף אינו מודע לכך שיש בדיבורים אלה כדי להטריד את המחוזר. לעתים הדיבורים נושאים אופי של בקשות או הצעות על רקע מיני, והם עשויים להתדרדר עד כדי לחץ ואיומים על רקע זה, כגון, איומים בפיטורין מן העבודה. הטרדה מינית עשויה גם להתבטא, בקצה השני של התופעה, בפגיעה גופנית. לעתים הפגיעה נושאת אופי של מגעים מקריים כביכול, או אופי של ליטוף שאמור להיות נעים, אך אפשר שהיא תגיע כדי עבירה פלילית, למשל, מעשה מגונה או אף אונס".

סעיף 6 לחוק קובע, כי הטרדה מינית והתנכלות הן עוולות אזרחיות אשר חלות עליהן, בין היתר, הוראות פקודת הנזיקין. חוק זה מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצויים על נזק לא-ממוני, גם ללא הוכחת נזק, בשל הטרדה מינית או בשל התנכלות - פיצוי כספי (מתעדכן) שלא יעלה על סך 50,000 ש"ח. להלן לשון הסעיף:

"6. הטרדה מינית והתנכלות - עוולות אזרחיות

- (א) הטרדה מינית והתנכלות הן עוולות אזרחיות, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליהן בכפוף להוראות חוק זה.
- (ב) בית המשפט רשאי לפסוק בשל הטרדה מינית או בשל התנכלות פיצוי שלא יעלה על סך 50,000 ש"ח, ללא הוכחת נזק; "

1. הכותבים הינם ממחלקת המס במשרד גרוס קלינהנדר, חודק, הלוי, גרינברג ושות' - משרד עו"ד.
2. עש"מ 6713/96 מדינת ישראל נ' זוהר בן אשר, פ"ד נב(1), 650, 666.

מן המפורסמות הוא, כי דיני המס הולכים אחר הדין הכללי³. השופט מצא מוסיף, כי אף "מושגיהם של דיני המס עשויים לרוב להתפרש - בלא להחטיא את מטרתם ואת תכליתם - באורח אחיד וזהה לפירושים של אותם מושגים בתחום המשפט הפרטי"⁴. ואכן, העיקרון הבסיסי והמנחה בייעודם של פיצויי נזיקין הינו "השבת המצב לקדמותו" של הניזוק (restitutio in integrum). בהתאם לכלל האמור, פיצויים בגין הטורדה מינית נועדו להביא את הנפגע, עד כמה שניתן, למצבו טרם קרות האירוע (ההטרדה המינית).

לעניין זה יפים דבריה של השופטת דורנר בפסק-דין הדר לב⁵ אשר קובעת:

"כידוע, העיקרון המרכזי העומד בבסיסם של הפיצויים הנזיקיים הנו עקרון השבת המצב לקדמ ותו. לכאורה, אמורים דיני המס להיות עקיבים לעיקרון זה, כך שהתוצאה הכוללת מבחינתו של הניזוק - היינו לאחר מיסוי הפיצויים (או הפטור ממס עליהם) - תהיה השבת מצבו לקדמותו."

עוד נוסיף, כי משימת פסיקת גובה הפיצויים והיקפם בגין הנזק הנגרם בשל ההטרדה המינית אינה קלה כלל ועיקר, בייחוד לאור הקושי בכימות הנזק תוך התחשבות בהיקף הכאב והסבל של הניזוק.

למרות האמור, בל לנו לשכוח כי לצד פיצויי הנזיקין קיימים גם פיצויים מסוג "פיצויים עונשיים" (punitive damages) אשר נועדו להעניש את המזיק מחד ולהרתיע את המזיקים הבאים מאידך. בתי המשפט בישראל החלו לחייב מזיקים שונים בפיצויים עונשיים; בפסק-דין עיזבון המנוח מיכאל אטינגר⁶ נאמר בהקשר זה, כי פיצויים עונשיים "אינם נשענים על בסיס 'מרפא' או 'מתקן', הרציונל מאחוריהם הוא עונשי והרתעתי".

אהרון ברק⁷ כותב בעניין פיצויים עונשיים כי:

"פיצויים שעל המזיק לשלם לניזוק בסכום שאינו משקף הערכה של הנזק שגרם המזיק לניזוק על ידי עוולה, אלא בא להעניש את המזיק על התנהגותו המזיקה ובכך לבטא סלידה ממנה."

זאת ועוד, לצד הפיצויים האזרחיים והעונשיים, ישנם גם פיצויים מוגברים (aggravated damage) אשר להבדיל מהפיצויים העונשיים, נועדים לתת ביטוי גם להתנהגותו הפסולה של המזיק.

3. ראו ע"א 3489/99 מנהל מס שבח מקרקעין - חיפה נ' אן מרי עברי, "מיסים" יז/4 (אוגוסט 2003) ה-9, 95; ע"א 624/88 גולד נ' מעוז, פ"ד מד(1) 497, 502; ע"א 2112/95 אגף המכס והמע"מ נ' אלקה אחזקות בע"מ, פ"ד נג(5) 769, 794.

4. ע"א 526/87 מנהל מס שבח חיפה נ' מועצת פועלי חיפה, פ"ד מג(3) 519, 524.

5. ע"א 4635/94 הדר לב נ' פקיד השומה חיפה, פ"ד נה(1) 344.

6. ע"א 140/00 עיזבון המנוח מיכאל אטינגר ז"ל נ' החברה לשיקום ופיתוח הרובע היהודי בעיר העתיקה בירושלים בע"מ, תק-על 2004(1), 2452.

7. א. ברק, דיני הנזיקין - תורת הנזיקין הכללית (בעריכת ג. טדסקי, מהדורה שניה, 1976), 579.

בפסק-דין **הדר לב**⁸ נקבע, כי פיצויים מוגברים נועדו לתת ביטוי ל" **הערכה הכנה של הנזק שנגרם, כאשר נזק זה הוגבר על ידי התנהגותו הבלתי ראויה של המזיק** ".
כלומר, במקרים בהם האירוע הנזיקי מלווה באקט פסול של המזיק, ייטו בתי המשפט להטיל פיצויים מוגברים על המזיק. הטרדה מינית נמנית לדידנו על אותם מקרים בהם ראוי להטיל פיצויים מוגברים על המזיק.

ברשימה זו נבחן את היבטי המס החלים על פיצויים בגין הטרדה מינית⁹.

ב. מס הכנסה

מבוא

מן המפורסמות הוא, כי דין הפיצוי כדין הפירצה שבא למלא. בפסק-דין **ש.ל. גורדון**¹⁰ קבע בית המשפט העליון את מבחן המסגרת לצורך סיווג הפיצוי כהכנסה, לפיו דין הפיצוי כדין הפירצה אותה הוא נועד למלא, וכלשונו של בית המשפט:

"הקושי המתעורר בסוגיית סיווגו של פיצוי כתקבול הוני או כתקבול שבפירות נובע מן העובדה, שהמלה "פיצוי" יכולה להשתלב יפה בכל אחת משתי הקטיגוריות הללו. האבחנה נעוצה במטרה שלשמה ניתן הפיצוי: אם הנזק פגע ברווחים החייבים במס והפיצוי בא לכסות על נזק זה, אין הוא אלא סותם את הפירצה שהנזק גרם, והריהו משתלב במקומה, ואז היא אף הוא חייב במס. אם גרם הנזק לפירצה במקור ההכנסה, יסתום הפיצוי את הפירצה הזו, וכשישתלב במקומה, לא יהא אלא תקבול שבהון, שאינו חייב במס..."

כלומר, אם הפיצוי נועד לכסות על נזק הכרוך בפגיעה ברווחים, אזי יש לסווג את הפיצוי כהכנסת פירות ית. על אותו משקל, בהיתן פיצוי בגין נזק למקור ההכנסה עצמו, יש לסווג את הפיצוי כהכנסה הונית.

לאור האמור, בטרם נדון באופן המיסוי, יש לבחון תחילה את מהות הפיצוי ואת החלל שהוא בא למלא.

סעיף 6 לחוק, כאמור, קובע כי הטרדה מינית והתנכלות הן עוולות אזרחיות אשר חלות עליהן, בין היתר, הוראות פקודת הנזיקין.

יוצא איפוא, כי פיצויים בגין הטרדה מינית מהווים פיצויי נזיקין. בבואנו לחייב במס פיצויים אלה, יש לבחון מהו מקור החיוב שחל (אם בכלל) במקרה דנן. **ודוק**: מס הכנסה מוטל על הכנסה. ההכנסה נקבעת בהתאם למקורות החיוב שבפקודה.

8. ראה הי"ש 5 לעיל.

9. ברשימתנו זו לא נבחין בין סוגי הפיצויי המשתלמים בגין ההטרדה המינית, אלא נבחן אותם כמקשה אחת.

10. ע"א 171/67 פשמ"ג נ' הוצאת ספרים ש.ל. גורדון בע"מ, פ"ד כא (2) 186.

בהעדר מקור חיוב, אין חיוב במס. בדונה בעקרונות המיסוי על פי הפקודה, הבהירה השופטת שטרסברג-כהן¹¹ דעתה בנושא זה, כך :

"בהגיעו למסקנות הנ"ל, קבע בית המשפט בין השאר, כי תכליתה של הפקודה הוא להטיל מס על הכנסות. ואף שאין בפקודה הגדרה מהותית למונח "הכנסה" משוייכות ההכנסות לתשעה מקורות שהמאפיין אותם הוא היותם מקורות עיסקיים להבדיל ממקורות בעלי אופי פרטי. המקור העשירי הוא מקור עוללות שפריסתו רחבה והוא מקרב את שיטת המיסוי בישראל שנקלטה מהמשפט האנגלי, לשיטת המיסוי האמריקאית. עוד נקבע כי מגמת הפסיקה היא לשייך הכנסות עיסקיות לאחד המקורות שבסעיף 2 יהא כינויין אשר יהא ובלבד שקיימת לכך הצדקה מהותית וכי יש לשייך הכנסה למקור לפי מהותה ותוצאתה הכלכלית ולא לפי הצורה הפורמלית שהצדדים בחרו בה וכי הפקודה אינה מגבילה את החיוב במס להכנסה בכסף דווקא וכל עשרת המקורות שבסעיף 2 לפקודה המאופיינים כמקורות עיסקיים, כוללים בחובם גם "הכנסות רעיוניות"."

הכנסת עבודה (במקרים שההטרדה נעשתה במסגרת יחסי עובד-מעביד)

מקור החיוב במס על הכנסות שניתנו במסגרת יחסי עובד-מעביד קבוע בסעיף (2)2 לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"), כדלקמן :

"השתכרות או ריווח מעבודה; כל טובת הנאה או קצובה שניתנו לעובד ממעבידו; תשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו, לרבות תשלומים בשל החזקת רכב או טלפון, נסיעות לחוץ לארץ או רכישת ספרות מקצועית או ביגוד, אך למעט תשלומים כאמור המותרים לעובד כהוצאה; שווי של שימוש ברכב או ברדיו טלפון נייד, שהועמד לרשותו של העובד; והכל - בין שניתנו בכסף ובין בשווה כסף, בין שניתנו לעובד במישרין או בעקיפין או שניתנו לאחר לטובתו;..."

כפי שניתן לראות, הסעיף הינו רחב ביותר וכולל בחובו כל תמורה אשר ניתנה לעובד (בכסף או בשווי כסף) ממעבידו ואשר קשורה ליחסי העבודה וליחסי עובד-מעביד. על היקפו הרחב של סעיף (2)2 לפקודה עמד השופט מצא בעניין יאיר דר¹² בקובעו כי :

"הכנסה מעבודה החייבת במס נוסחה באופן רחב וברשתה נלכדות, בין ביתר, טובות הנאה הניתנות לעובד ממעבידו, בכסף או בשווה כסף, ובכללן אופציות. ניסוח רחב זה נועד למנוע שחיקה של בסיס המס בדרך של הענקת הטבות בעין לעובד כתחליף למזומנים."

11. דנ"א 3962/93, מינץ וזילברשטיין נ' פשמ"ג, "מיסים" יא/1 (פברואר 1997) עמ' ה-9.

12. ע"א 7034/99 פקיד שומה כפר סבא נ' יאיר דר, "מיסים" יח/3 (יוני 2004) ה-5.

במקרה דנן, הגם שהפיצוי בגין הטרדה מינית משתלם (לרוב) ע"י המעביד, לא מתקיים הקשר הסיבתי בין התשלום (הפיצוי) לבין יחסי העבודה. הפיצוי לא ניתן לעובד/ת כתמורה לעבודתו/ה ועל כן אינו מהווה "השתכרות" או "רווח מעבודה".

זאת אף זאת, אין לראות בפיצוי בגין ההטרדה המינית "כטובת הנאה" בידי העובד. "טובת הנאה" מטבעה נועדה להיטיב עם העובד. פיצויים בגין הטרדה מינית לא מהווים הטבה כלשהי אלא נועדו לפצות את העובד בגין העוולה הנזיקית ולשם כך בלבד.

סעיף 2(10) - מקור העוללות

סעיף 2(10) לפקודה הינו "סעיף-סל", שכן הוא קובע כי:

"השתכרות או ריווח מכל מקור אחר שאינו כלול בפסקאות (1) עד (9), אך לא הוצא מהם בפירוש ולא ניתן עליו פטור בפקודה זו או בכל דין אחר".

בקובץ הפרשנות של נציבות מס הכנסה¹³ נקבע, כי הסעיף כפוף לכללי המקור הפירורתיים שבפקודה. רוצים לומר, הגם שמדובר בסעיף של עצמאי, אין לנתקו משאר המקורות; על מנת לחייב במס מכוחו, עלינו לקבוע שמדובר בהכנסה בעלת אופי פירותי.

השופט ויתקון בפסק-דין ברנשטיין¹⁴ קבע לעניין היקפו של סעיף 2(10) כי:

"... כידוע גם ס' 2(10) כפוף לכלל, שכל המקורות המנויים בס' 2 הם מקורות של הכנסה שבפירות. תפקידו של ס' 2(10) אינו ליצור יוצא מן הכלל הזה אלא אך ורק למנוע שרשימת המקורות שבס' 2 תיראה כרשימה סגורה וממצה..."

מכאן, שגם סעיף העוללות אינו מאפשר מיסוי, וזאת מן הטעמים שפורטו קודם לכן.

"נכס" כמשמעותו בפרק ה' לפקודה

משימתנו לא תמה שעה שחצינו בהצלחה את המשוכה הפירורית. כעת עלינו לבחון, האם פיצויים בגין הטרדה מינית מהווים פיצויים בגין "נכס" כמשמעותו בפרק ה' לפקודה. סעיף 88 לפקודה מטיל חבות במס על מכירת נכס. המונח "נכס" מוגדר כ-

"נכס - כל רכוש, בין מקרקעין ובין מיטלטלין, וכן כל זכות או טובת הנאה, ראויות או מוחזקות, והכל בין שהם בישראל ובין שהם מחוץ לישראל, למעט - ..."

13. קובץ הפרשנות לפקודת מס הכנסה, עמוד ב- 36.
14. ע"א 587/75 ברנשטיין דב נ' פ"ש פ"ת, פד"א ט', עמ' 157.

בפסק הדין בעניין **צבי אברך**¹⁵ נתן בית המשפט העליון פרשנות מרחיבה ביותר למונח "זכות ראויה" בקובעו כי :

"...לא רק זכויות הנובעות מחוזים או מעוללות אזרחיות, אלא גם זכויות בלתי חוזיות וכן כל זכות שניתנת לאכיפה באמצעות תביעה".

ברם, הגם שהגדרת "זכות ראויה" הינה רחבה ביותר וכוללת בחובה כל פיצוי שניתן לאכיפה, אין להחיל את הסעיף על פיצויים במישור האישי. רוצים לומר, פיצויים אזרחיים שקיבל נישום שלא במסגרת קובעו "העסקי", אין לחייבם במס כשם שלא מחייבים מכירת מטלטלין לשימוש אישי. טול מקרה בו אזרח קיבל פיצוי נזיקי ממסעדה בשל הרעלת קיבה. היעלה על הדעת, כי פיצוי מסוג זה חייב במס בהיותו פיצוי (תשלום) בגין מכירת נכס?

לדעתנו, יש להשיב על שאלה זו בשלילה¹⁶.

סיכום היבטי מס הכנסה

לאור האמור לעיל, ובייחוד לאור העובדה שאין בנמצא מקור חיוב, פיצויים בגין הטרדה מינית לא ייתפסו ברשת המס של הפקודה.

למעלה מן הצורך נציין, כי גם אם תאמרו כי פיצוי בגין הטרדה מינית מהווה הכנסה חייבת בידי הניזוק (בין אם מכוח סעיף 22), או (10)2 ובין אם מכוח פרק ה' לפקודה כמכירת "נכס"), הרי שיש לראות את הפיצוי כפטור ממס וזאת לאור הוראותיו של סעיף 79(7) לפקודה הפטור ממס "כל סכום הון שנתקבל כפיצויים כוללים על מוות או חבלה".

לדעתו של פרופ' אהרון יורן¹⁷, "המטרה התחיקתית של אי מיסוי פיצויים בגין פגיעת גוף קיימת בלי קשר לשאלה כיצד נקבע הפיצוי". עוד הוסיף בדבריו לעניין נזק שאינו נזק גופני, כי "דרישת ה'חבלה' היא רק לגבי צורת הפגיעה ולא לגבי הנזק שנגרם כתוצאה מפגיעת הגוף. לא צריך להיות שוני בין שני אנשים שהיו מעורבים בתאונה ונפגעה כתוצאה מכך יכולתם להשתכר, אצל הראשון כתוצאה מנכות גופנית שנגרמה לו ואצל השני כתוצאה מהפרעה נפשית שלקה בה עקב התאונה. 'פיצויים כוללים...על חבלה' הפטורים ממס אינם מצומצמים לנזק הגופני ומשתרעים גם על פני הנזק הנפשי".

15. ע"א 182/72 צבי אברך נ' פקיד השומה, פ"ד כו(2), 477.

16. על פיצוי נזיקין המהווים מכירת נכס הפטור ממס ראה להלן.

17. פרופ' אהרון יורן, "מיסוי פיצויי נזיקין [חלק א']", "מיסים" 4/4 (יולי 1988), עמ' א-14.

השופטת דורנר, בפסק-דין הדר לב¹⁸, קבעה בעניין פרשנותו של סעיף 9(7) לפקודה, כי "המשמעות הראשונית של המונח 'פיצויים' בסעיף זה היא פיצויים נזיקיים שמשלם מזיק לניזוק שספג נזק-גוף".

הדין האמריקאי¹⁹, בדומה לדין הישראלי, פוטר ממס הכנסה תשלומים (פיצויים) בגין נזקי גוף.

"(a) In general Except in the case of amounts attributable to (and not in excess of) deductions allowed under section 213 (relating to medical, etc., expenses) for any prior taxable year, gross income does not include- ...

(2) the amount of any damages (other than punitive damages) received... on account of personal physical injuries or physical sickness;"

על היקפו של סעיף זה נקבע בפסק-דין Threldkeld²⁰ כי :

"Section 104(a)(2) excludes from income amounts received as damages on account of personal injuries. Therefore, whether the damages received are paid on account of 'personal injuries' should be the beginning and the end of the inquiry. To determine whether the injury complained of is personal, we must look to the origin and character of the claim..., and not to the consequences of the injury".

מאחר שאין חולק כי פיצויים בגין הטרדה מינית מהווים פיצויים בגין נזק גוף (הכוללים בחובם גם נזקים נפשיים), הרי שסבורים אנו כי פיצויים בגין הטרדה מינית נכנסים בגדרה של אותה "משמעות ראשונית" (כלשונה של השופטת דורנר - כאמור לעיל).

ג. מס ערך מוסף

סעיף 2 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ") מטיל מע"מ על "עסקה" בישראל. "עסקה" מוגדרת בסעיף 1 לחוק מע"מ כהאי לישנא :

"עסקה" - כל אחת מאלה :

(1) מכירת נכס או מתן שירות בידי עוסק במהלך עסקו, לרבות מכירת ציוד ;

18. ראה הי"ש 5 לעיל.

19. US Code: Title 26, §104 Compensation for injuries or sickness.

20. Threldkeld v. Commissioner, 87 T. C. 1294, 1299 (1986), aff'd, 848 F. 2d 81 (CA6 1988).

(2) מכירת נכס אשר נוכה מס התשומות שהוטל על מכירתו למוכר או על יבואו בידי המוכר;

(3) עסקת אקראי.

"עסקת אקראי" מוגדרת, בין היתר, כ-

"(1) ...

(2) מכירת טובין או מתן שירות באקראי, כשהמכירה או השירות הם בעלי אופי מסחרי;

"..."

"מכר" לעניין נכס מוגדר כ:

"מכר" - לענין נכס - לרבות השכרתו, מקחו אגב שכירות, הקניית רשות לשימוש בו בתמורה, הקניית זכות בו, שימוש בו לצורך עצמי, ולרבות הפקעתו, חילוטו או החרמתו, בתמורה, וכן נתינתו במתנה לרבות מתנה לעובד, ..."

כלומר, על מנת לחייב במע"מ פיצויים בגין הטרדה מינית, יש לראות את הפיצויים כ"מכר" לפי חוק מע"מ. פרופ' יורן²¹ אומר לעניין הגדרת "מכר" בחוק מע"מ ותחולתו על פיצויי נזיקין, כי:

"ה"ריבוי" שבהגדרת "מכר" בחוק מע"מ כולל ראשית פעולות משפטיות רצוניות שאינן נופלות בגדר ההגדרה הרגילה של מכר, כמו השכרה, מתן רשות שימוש בתמורה, שימוש לצורך עצמי ומתנה, וכן פעולות בלתי רצוניות מסוימות, הפקעה חלוט והחרמה. מהריבוי של הפקעה, חלוט והחרמה עולה, שפעולות אלו אינן נכללות בגדר ההגדרה הרגילה של מכר, שאחרת לא היה צורך בריבוי. על כן, מימוש כפוי של נכס אינו בגדר "מכר" כהגדרתו הרגילה. הואיל ומימוש כפוי על ידי מעשה נזיקין מפוצה או משופה אינו כלול בריבויים, התוצאה היא שקבלת פיצוי או שיפוי בגין פגיעה בנכס איננה בגדר "מכר" כהגדרתו בחוק מע"מ. יוצא, שקבלת הפיצוי או השיפוי אינה עסקה חבת מע"מ. מסקנה זו מתחזקת כאשר משווים את הגדרת "מכר" בחוק מע"מ והגדרת "מכירה" לצורך החבות במס רווחי הון המצויה בסעיף 88 לפקודה. סעיף 88 מגדיר מכירה "לרבות חליפין, ויתור, הסבה, העברה, הענקה, מתנה וכן כל פעולה או אירוע אחרים שבעקבותם יצא נכס בדרך כלשהיא מרשותו של אדם, והכל בין במישרין ובין בעקיפין אך למעט הורשה". עינינו הרואות כי משרצה המחוקק לתפוס מימושים בלתי רצוניים בגדר "מכר" ידע לתת ביטוי לחפצו. כאשר בחוק מע"מ כלל המחוקק מבין המימושים הבלתי רצוניים רק "הפקעה, חלוט או החרמה" ב"מכר", הרי שמימושים בלתי רצוניים אחרים, כמו מעשי נזיקין, מפוצים או משופים, אינם בגדר "מכר"."

21. ראה הי"ש 16 לעיל.

עולה איפוא, כי הגדרת "מכר" שבחוק מע"מ לא חלה על פיצויים המשתלמים בגין הטרדה מינית, כשם שהגדרה לא חלה על שאר הפיצויים הנזיקיים אשר אינם מצויינים במפורש בהגדרת "מכר", ולפיכך הם אינם מהווים "עסקה" אשר בגינה יש להטיל מס ערך מוסף.

ד. סיכום

כאמור לעיל, בבואנו לבחון, האם פיצויים המשתלמים בגין הטרדה מינית חייבים במס, עלינו לבחון מהי הפירצה שאותה הם באים למלא. לשון אחר, אם הפיצוי נועד לכסות על נזק הכרוך בפגיעה ברווחים, אזי יש לסווג את הפיצוי כהכנסת פירות ית. על אותו משקל, בהינתן פיצוי בגין נזק למקור ההכנסה עצמו, יש לסווג את הפיצוי כהכנסה הונית.

ברשימתנו בחנו את אפשרויות המיסוי של פיצוי כאמור, הן באספקלריה של מס הכנסה והן במס ערך מוסף. בשני המקרים גם יחד, לא מצאנו בסיס למסות פיצויים המשתלמים בגין הטרדה מינית, בעיקר מן הטעם כי הם מהווים פיצויים נזיקיים המשתלמים במישור האישי.